

Folková minihitparáda na vlnách Countryradio pokračuje po prázdninové přestávce dál. V září se představily čtyři novinky ze čtyř cédéček. CD Tomáše Pastrňáka si nechám do jiného článku, ve kterém se budu věnovat sólistům, zde představím jednu dvojici a dvě kapely. Tou dvojicí začnu – říkají si **Vasilův Rubáš**. Deska Vasilova Rubáše je opět plná hudební i textové nespoutanosti, někdy trošku za čarou pro rozhlasové vlny, vždy ale super pro poslech z desky nebo ještě lépe pro přímý zážitek z koncertu. Oba protagonisté srší nápady hudebními i textovými, různě se v projevu pitvoří, ale nikdy nezapomínají, že jde především o muziku – a tu zvládají brilantně. Jakkoliv by se mohlo po prvním poslechu zdát, že jde spíš o kolekci hudebních srandiček, není tomu tak. Ve většině písní je obsažen názor či myšlenka, kterou Vasilův Rubáš sděluje jen tak mimochodem, zabalenou do vtípků a špílů, ale to vážně míněné jádro tam je a najdete ho. Nešetřili nejen hudebními a aranžérskými nápady, vyčarovanými z omezených možností dua, ale také počtem písní – najdeme jich na CD celkem 16, a když přistoupíme na jejich hru nevážně – vážného přístupu, nenajdeme vysloveně slabý kousek.

Některé věci si zamilujete na první poslech:

Blbost, Maliny,

Pan inženýr Čáp, Pohádka o včelce, Bylo líp

. Někdy se trošku začervenáte –

Nasráno, Pořádný popík

, ale nikdy nebudete pohoršeni, žádný ze silnějších výrazů v textech není použit samoúčelně, i když, pravda, některé mají za cíl šokovat. Podle mě jedna z nejlepších desek roku, ovšem málokdo z kolegů bude asi mít odvahu to přiznat, protože se v některých písních i najde. U desky se nebudete rozhodně nudit. {desky 1466}

Tranzan natočil **Příběhy o životě, smrti a o tom, co je mezi tím** – tak se CD jmenuje. Přináší 15 melodických skladeb spíše většího rozsahu a 15 osobitých pohledů na okamžiky života – žádná ucelená sága, spíše příjemná dojmologie s trochou filosofie. Řada písní by se snesla i jako instrumentálky (nic proti textům), něco by fungovalo i jako relaxační muzika (míněno v dobrém). I Tranzan občas šokuje nezvyklými obraty ve spojení s drsnějšími slovy, která v klidně plynoucím hudebním i textovém okolí působí jako bomba

(„kdyby všechna hovna světa odtekla do moří“...)

. ve skladbě

Otáče se koluj

), {desky 1511}

Anebo dodalo CD s 22 „demosnímkami“. Pokud to chápeme doslova, pak ano, z toho počtu by byl slušný maxisingl. Nejsilnější skladby, které si zapamatujete a u kterých mnoho chyb

nenajdete jsou *Tereza, Místa v nás* a *Ty jeden blázne*. Na většině skladeb je ale znát jistá nevyhranost a hudební neusazenost, pomalé skladby jsou spíše bezradné a oscilují mezi folkem a popem (

Vega, Klesání

do trávy

), ty

rychlejší utíkají k rocku (

Tereza

), což skupině sedne daleko lépe. Objevíme i pohodové oddechové popěvky směřující k soft-folku (

Kruhy v obilí

nebo

Místa v nás

). Asi by to chtělo prověřit i poměr muziky a zpěvu, zpěvák většinou nad hudbou ční, a to i v místech, kde by spíše měl být jednou ze součástí kompozice. Z hlediska textů najdeme jinými

Soutěžili ve Folkových stupních v září

Napsal uživatel Miloš Keller
Úterý, 03 Říjen 2017 20:39

písněmi inspirované pokusy o filosofování (

Pěstitel lásky

). Aranže zůstávají převážně kytarové, střídme a skromné, pokud se někde vzchopí, tak spíše ke schválnostem, a tak vyjma uvedených písní vám skladby splynou do výše uvedených typových okruhů. Vymyká se snad ještě

Je to jak včera

. Bohužel, písně, ze kterých bychom mohli vyčíst tvář skupiny jsou na CD v menšině, většina ten obraz spíše rozostřuje.{desky 1478}